

радостъ. Скрѣбъ и радость, това сѣ моменти въ човѣшкия животъ. Като минава отъ едно състояние въ друго, човѣкъ трѣбва да измѣня своитѣ възгледи за живота, да придобива новото, което се изразява на лицето му чрсзъ свѣтлата усмивка на Бога. Който види тази усмивка, да каже: Ето човѣкътъ на новото!

И тъй, една отъ проявитѣ на новото, на Божественото въ свѣта е идеалната усмивка. Желая тази усмивка да се яви на лицето ви и който я види, да каже: Ето една Божествена проява. Ако тази усмивка не се яви на лицето ви, никакъвъ напредѣкъ не може да се очаква. Дайте ходъ на Божественото въ себе си, за да се озари лицето ви отъ свѣтлата Божия усмивка.

Т. м.

*

27. Лекция отъ Учителя, държана на 14. мартъ, 1930 г. София. — Изгрѣвъ.